

РЕШЕНИЕ

№ 1244

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13148** по описа за **2019** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр.с чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение № 172123 от 22.7.2019 г. на СРС, 110 с-в, постановено по НАХД № 2942/2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-45/22.1.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията по финансов надзор, с което му е наложена имуществена санкция от 2000 лв., на основание чл.221, ал.8, т.2, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение по чл. 100е, ал.2, пр. 1, вр. чл. 100е, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗППЦК.

Касаторът твърди, че обективно е бил възпрепятстван – поради хакерска атака, да изпълни задължението си за представяне на тримесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем за първо тримесечие на 2018 г. и доколкото осъществява контактите си с държавните институции по ел. път. Когато е бил направен опит за изпълнение на това задължение, в системата е излязло съобщение, че всички стъпки са изпълни и информацията е достигнала до КФН. В случая не са накърнени интересите на облигационерите. Ето защо се иска от съда да приеме, че случаят е маловажен; не е налице обществена опасност; липсват вредни последици.

Ответникът – Комисията по финансов надзор, оспорва жалбата. По безспорен начин е установено извършване на деянието. Не е доказано твърдението за обективни пречки, но дори и това да е така, дружеството е следвало да положи необходимата грижа.

Отговорността е обективна и безвиновна. Твърди, че не е налице основание за прилагане на чл. 28 ЗАНН.

Представителят на СГП поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните, след като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, както и проверка на наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

В процесния случай, настоящият състав на АССГ намира, че решението е постановено при наличието на съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК. Посоченото основание е налице, предвид констатирано от състава ограничение на процесуалните права на страните.

Касаторът е оспорил пред СРС НП № Р-10-45/22.1.2019 г., като основен аргумент за оспорването е посочил, че не е могъл да изпълни задължението си в срок до 30.4.2018 г. да представи пред Комисията за финансов надзор /КФН/ 3-м. отчет за спазване условията по облигационния заем за първото тримесечие на 2018 г. Твърди, че в неговата система е излязло, че всички стъпки са изпълнени докрай и необходимата информация е достигнала до КФН. Той поддържа, че не е изпълнил посоченото задължение поради причини, които не се дължат на поведение на негови служители – предприел е всичко необходимо, за да изпълни задължението си. Същевременно, при разглеждане на делото, пред СРС не са били събрани доказателства с оглед установяване верността на това основно възражение на касатора. Вместо това, СРС е приел, че невъзможността да се изпрати отчета е въпрос на вътрешна организация, без обаче да е изяснена напълно фактическата обстановка по делото, вкл. и да се обоснове защо е прието, че неизпълнението на задължението е именно въпрос на вътрешна организация.

Предвид изложеното, съдът намира, че решението следва да бъде отменено. Делото следва да се върне на СРС за ново разглеждане, при което да се съберат доказателства /вкл. и преценка за допускане на съдебна експертиза, предвид естеството на спора/, въз основа на които да може да се направи извод относно причините, поради които процесният тримесечен отчет не е бил получен при ответника – какви точно са те и стоят ли в причинна връзка с поведението на служители на касатора или са налице обективни факти, които са възпрепятствали изпълнението на неговите задължения.

Ето защо съдът намира, че решението на СРС следва да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане, на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 и 2 АПК.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 172123 от 22.7.2019 г. на СРС, 110 с-в, постановено по НАХД

№ 2942/2019 г.

ВРЪЩА делото на друг състав на СРС за ново разглеждане.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.